

¹³ Отлично описание и историята на Копривщица дава Христо В. Пуляковъ въ бълг. списание Български книжици, 1866, II, 262—266, III, 9—15. За названието ср. стр. 72 и заб. 6.

¹⁴ В. Чолаковъ, Описание на село Панагюрище, Константинополь 1866 (16⁰, 14 стр.); Захариевъ, 39, 79; Дриновъ, Болгария наканунъ ея погрома, Слав. сборникъ II (Спб, 1877).

¹⁵ Браилов. Periodich. списание V и VI, 35. Д-ръ Богоровъ, Описание на село Котълъ, въ вестн. „Българ. Орель“ 1846 г. № 1.

¹⁶ Една стара бележка за падането на Цѣпина на попъ Методи Драгиновъ отъ Корова въ единъ пергаментовъ требникъ у Захариева (67). Въ седемтѣ Цѣпински села сега се броятъ 850 кѫщи съ 2800 българи мѫже, както християни (730 мѫже въ Каменица и въ Ракитово), тѣй и мохамедани (въ Дорково, Костантово, Корова, Лъджене и Баня). Освенъ тѣхъ живѣятъ още 300 д. цигани.

¹⁷ Hopf (т. 86.) 90.

¹⁸ Hammer, Osm. Staatsverfassung I, 319, 321 (марталуси), 284, 304, 914 (дервен-джии), 318 и т. н. (дуганджии).

¹⁹ Хаджи Калфа, Rumili, 36, 44.

²⁰ Мусаки у Hahn, Drin und Wardar 292.

²¹ Попъ Константина. Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς ἑπαρχίας Φιλιππούπολεως, Виена 1819, 43) говори, че въ Пещера (или Перистеръ) има μέτοικοι ἐκανοὶ ἀπὸ Βοσφορόπολεως. Въ 1819 г. тамъ имало 600 кѫщи, $\frac{2}{3}$ християнски; а сега (Захариевъ 27) въ Пещера има 780 кѫщи, отъ които 500 бълг. и 50 ром. За гибелъта на Москополь вж. Roquerville, Voyage de la Grèce (Paris 1820—25), 3, 45 и сл. Ср. Dem. Bolintineanu, Caleatoriul la Romanii di Macedonia, Bucuresci 1863.

²² Интересни подробности за Арбанаси съобщи Славейковъ въ цариградското „Читалище“, 1873, 488—493. Ср. Kanitz, II, 52. Много ми разказва единъ младежъ отъ самото Арбанаси. Его образецъ за тамошното наречие: горча — круша (мак, корче), плеко ($\pi\lambdaέχω$) — плета, сапунизо — мия, чапизо — копая, лоязо ($\lambdaογίαζω$) — смѣтамъ, мислязо — мисля, шетизо (шетамъ) — разхождамъ се, дулось (долъ) — долина, че пано, че като ($\chiώ χάτω$) — нагоре-надолу, огнища (огнище) и т. н. Още въ 1794 г. тамъ сѫ живѣли фамилиите Вакареску и Филипеску, изгонени отъ Влашко (Janaki Vacarescu, Споменикъ му у Papici Ilarianu, Tesauru de monumente istorice pentru Romania, Bucuresci 1863 II, 288 и сл.)

²³ Какъвъ е произходътъ на албанцитъ-християни, пръснати по Бесарабия, (напр. въ Каракуртъ и Волконещи при Болградъ) — не ми е известно. Вѣроятно, отъ К. и Б. Арнаутъ.

²⁴ Hahn, Reise von Belgrad nach Salonik 180.

²⁵ „Relazione dello stato della religione nelle parti dell’Europa sottoposte ab dominio del Turco“ отъ Матей Гундуличъ (по итал. Gondola), който е прекаралъ въ Турция до юлий 1674 г. въ продължение на 28 месеци; това съчинение е съставено въ Римъ въ 1675 г., изд. Banduri, Imperium Orientale (Paris II, 1711) vol. II Animad-